

De wonderbaarlijke rekenreis van Ieke en Pol

Een verhalend ontwerp voor de rekenles

De wonderlijke rekenreis van Ieke en Pol is een verhaal voor kinderen van 6 tot 8 jaar, om voor te lezen of samen met hen te lezen.

Onderweg op hun reis komen Ieke en Pol puzzels tegen die ze op moeten lossen. De kinderen kunnen daarbij helpen.

De puzzels en opdrachten hebben allemaal te maken met wat op de basisschool bij rekenen-wiskunde aan de orde komt.

Bij dat vak gaat het niet alleen om rekenen, maar ook om het maken van kaarten en plattegronden, om begrippen als 'boven' en 'onder', 'links' en 'rechts', om ordenen en om logisch redeneren.

In het midden van het boek zijn vier werkbladen los te halen.

De wonderbaarlijke rekenreis van Ieke en Pol

© 2021, Uitgeverij Koninklijke Van Gorcum BV, Postbus 43, 9400 AA Assen.

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor zover het maken van reprografische verveelvoudigingen uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16 h Auteurswet dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp www.reprorecht.nl). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet) kan men zich wenden tot Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten Organisatie, Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.stichting-pro.nl).

NUR 190

ISBN 9789023258018

Eerste druk, 2021

Uitgave bij Volgens Bartjens nummer 3, jaargang 40, 2021

Dit is het verhaal voor groep 3 en 4 op de Grote Rekendag van 2021. De handleiding voor gebruik in de klas wordt uitgegeven door Malmberg i.s.m. Universiteit Utrecht (zie www.groterekendag.nl).

Deze uitgave kwam tot stand met een financiële bijdrage van NVORWO.

Uitgave: Uitgeverij Koninklijke Van Gorcum, Assen

Ontwerp tekst en tekeningen: Frans van Galen

Ontwerp activiteiten: Marieke Bos, Lia Oosterwaal, Frans van Galen

Druk: Drukkerij Van Gorcum, Raalte

De wonderbaarlijke rekenreis van Ieke en Pol

Frans van Galen

2021
Uitgeverij Koninklijke Van Gorcum
Assen

1. Hoe het verhaal begon

Het verhaal begon zo. Het was een warme vakantiedag. Ieke en Pol zaten aan de waterkant en vroegen zich af wat ze zouden gaan doen.

‘Een hut bouwen’, zei Ieke.

‘Hebben we gisteren al gedaan’, zei Pol.

‘Dan gaan we een heel diep gat graven, tot we in China komen’, zei Ieke.

‘Deden we eergisteren al’, zei Pol, ‘en we kwamen er niet.’

‘Dan gaan we varen’, zei Ieke, ‘We hebben een boot nodig.’

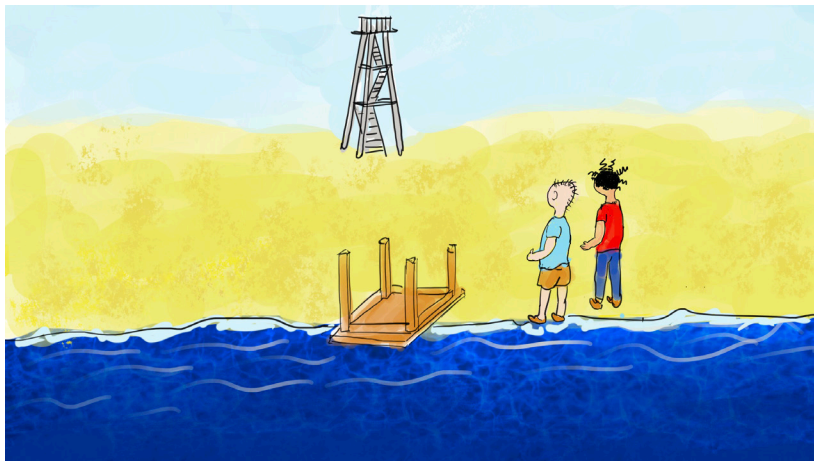
Verderop stond een houten tafel. ‘Als we die op zijn kop zetten hebben we een boot’, zei Ieke. Ze legden de tafel op zijn kop in het water. Toen ze er allebei op waren geklommen bleef hij drijven. Dat hadden ze eigenlijk niet verwacht. Opeens begon het te waaien en de tafel werd van de kant af geblazen. ‘We varen!’, riep Ieke opgetogen. De wind bleef blazen en na een kwartiertje voeren ze opeens midden op zee.

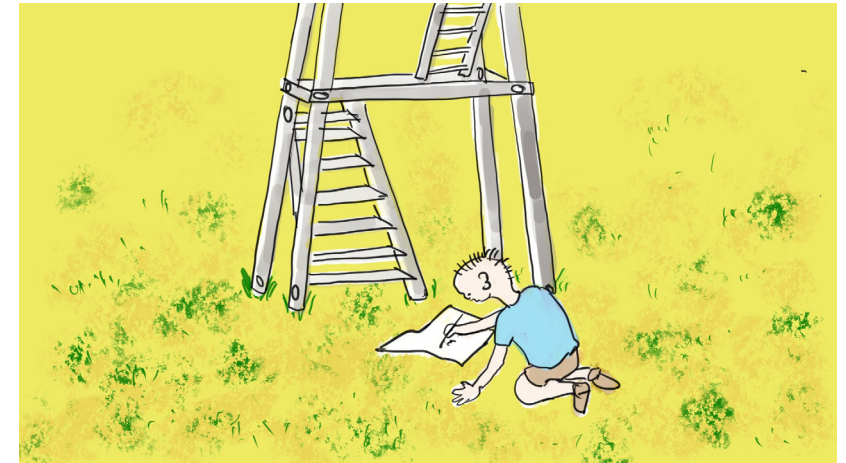
Midden op zee, dus dat je nergens meer land ziet, dat is best eng.

'Zullen we teruggaan?' vraagt Pol.

'Hoe dan?' zegt Ieke 'We hebben niks om mee te roeien.' Gelukkig drijven er vlakbij een paar planken. Ieke en Pol vissen ze uit het water en gaan roeien. Na een tijdje zien ze een gele streep land. Uitgeput bereiken ze het strand.

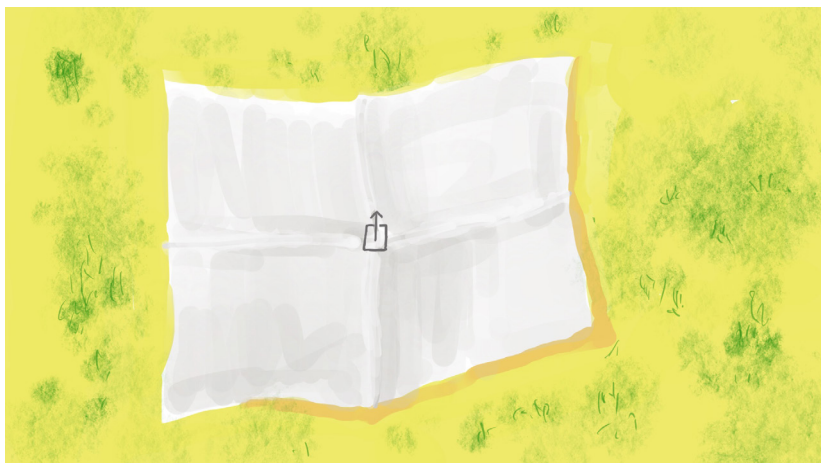

2. De uitkijktoren

Het strand van het onbekende land is helemaal leeg. Er staat alleen iets verderop een hoge uitkijktoren. Ieke en Pol lopen erheen. Onderweg vindt Pol een stuk papier en een potlood dat ze meenemen voor je-weet-maar-nooit. De toren lijkt heel wiebelig. Pol durft er niet op te klimmen, maar Ieke durft dat best. Als ze boven staat roept ze naar Pol: 'Je moet een kaart tekenen! Ik roep wel wat ik zie.'

Je-weet-maar-nooit kwam dit keer wel heel snel!

Pol zet eerst maar een vierkantje midden op het blad. Dat is de uitkijktoren, van bovenaf gezien. Hij tekent ook een pijltje. Ieke kijkt die kant uit. Ieke roept:

'Ik zie een heleboel zand, allemaal duinen. Achter me is de zee.'

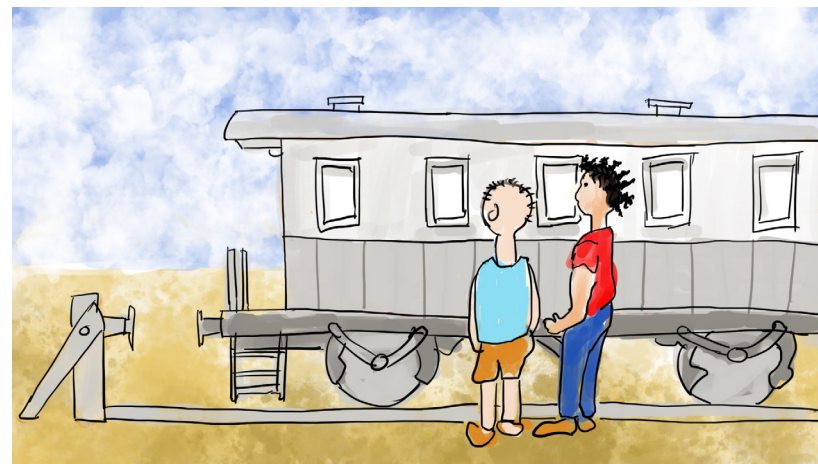
'Recht voor me staat een grote boom. Hij staat niet ver weg.'

'Rechts van me zie ik een klein meertje. Dat meertje is wel ver weg. Er ligt een bootje in, aan mijn kant van het meertje.'

'Links zie ik ook iets, dat lijkt wel een trein. En ik zie een spoorlijn!'

Teken een kaart, net als Pol. Achterin dit boek staat de kaart die hij tekende.

3. De conducteur

Ieke en Pol lopen naar de trein. Gek is dat, er is geen station of zo en de trein ziet er erg oud uit. Er is geen mens te zien.

'Misschien is het hier wel een spoorwegmuseum of zoiets', zegt Pol. 'Even in de trein kijken.' Ze klimmen de achterste wagon in.

Meteen rijdt de trein weg. 'Oef, we hebben geen kaartje',

zegt Ieke. Daar komt de conducteur al aan.
Maar de conducteur vraagt niet naar hun kaartjes.
'Mooi' zegt hij, 'passagiers. Dan kan ik wel even een dutje doen. Hij geeft Ieke zijn toeter en zegt dat Ieke en Pol de volgende vier stations moeten omroepen. Hij doet het even voor:
'Beste reizigers, het volgende station is jweetwel'
'Heet het daar echt Jweetwel?' vraagt Ieke?
'Nee natuurlijk niet' zegt de conducteur. Op dit briefje staat hoe ze heten.'

Op station Buut staat het hele jaar een kerstboom
Op station Oeps woont een slang
Na station Wokwok komt station Oeps
Op het station na de slang woont een giraf
Op station Wokwok woont een rode kater
De kerstboom staat op het laatste station
Er is een station dat Lala heet

Maak losse kaartjes met: Buut, Oeps, Wokwok, Lala, kerstboom, slang, giraf en kater. Zoek uit: wat hoort bij wat? Hoe is de volgorde van de stations?

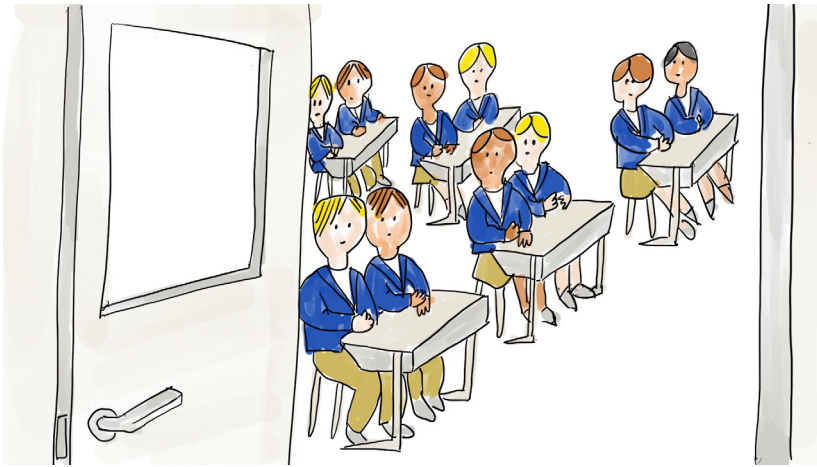
Ieke en Pol houden van puzzels, dus ze hebben best snel uitgezocht wat het eerste, het tweede, het derde en het vierde station zal zijn. Om de beurt roepen ze de stations om. Alleen, de trein stopt nergens.
'Ik denk dat het een sneltrein is', zegt Pol.

4. Een strenge juf

Meteen na het vierde station wordt de conducteur weer wakker.
'Jullie zijn vast op weg naar school', zegt hij.
'Nou nee, eigenlijk willen we naar huis' zegt Ieke. 'We hebben vakantie, weet u'.
'Kinderen hebben nooit vakantie', bromt de conducteur.
'Alleen grote mensen hebben vakantie, want die hebben een baan. Kijk, we zijn er al. Tot ziens'.

Ieke en Pol staan op een klein stationnetje. Aan de overkant staat een gebouw dat er heel erg als een school uitziet. '24 keer 25 is 600. 25 x 25 is 625, 26 x 25 is ...' horen ze een hele klas opzeggen.
'Dat zijn moeilijke sommen!' zegt Ieke.
Ieke en Pol lopen de school in. 'Groep 4, juffrouw Bulstronk' staat er op een bordje. Pol probeert door het raam te gluren. Meteen zwaait de deur open.

'Ah, daar zijn jullie, dat wordt nablijven! Hup, naar je plek.'
Wel dertig kinderen kijken naar Ieke en Pol. Ze hebben allemaal een uniform aan.
'We gaan beginnen', zegt de juf. 'Eerst jullie spullen netjes neerleggen. Luister goed hoe ik het vandaag wil hebben.'

'Je boek in het midden.
Links je liniaal.
Rechts je potlood, met de punt naar beneden.
Nog verder naar rechts je puntenslijper.
Boven je schrijftje met de punt naar links.
Daar weer boven de viltstift, met de punt naar rechts.
In de hoek rechts bovenaan je gum.'

Je hebt nodig: een boek, potlood, viltstift, liniaal, gum, puntenslijper en een schrijftje. Leg alles neer zoals juffrouw Bulstronk het wil.

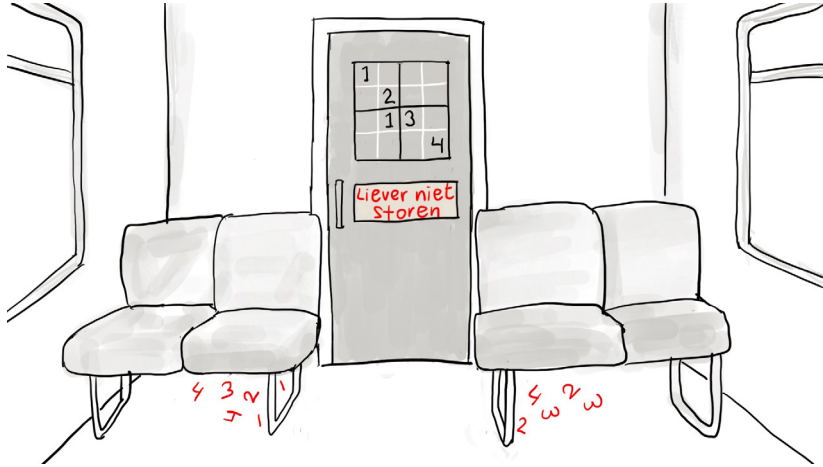
'Zo, we gaan verder met de rekenles', zegt juffrouw Bulstronk.
Ieke en Pol schrikken, want zulke moeilijke sommen als die van net kunnen ze nog niet maken. Juffrouw Bulstronk draait zich om en begint de eerste som op het bord te schrijven: 'Tweeduizend en vier min tweeduizend en drie is...'
'Opschieten' zegt Pol heel zachtjes, 'ze kijkt niet'. Ze glippen snel de deur uit.
Buiten staat de trein nog op hen te wachten. Hij rijdt meteen weg als ze ingestapt zijn.

5. Een broodje kaas

'Ik verveel me en ik heb honger', zegt Ieke, 'Kom mee, kijken of er nog andere mensen in de trein zitten.'

Er zijn nog twee andere coupés, maar ze zijn leeg. Ook de conducteur zien ze niet. Hij heeft vast een eigen hokje.

Helemaal vooraan is een deur waar een boel cijfers opstaan. Er hangt ook een bordje op: Liever Niet Storen. 'Dat betekent Soms Wel Storen', zegt Pol. Hij wil de deur open doen, maar die zit op slot. Ze kloppen. Ook dat helpt niet.

Ze staren naar de deur. Er staan vierkantjes op getekend en in een aantal vakjes staat een cijfer. Nu pas zien ze dat er op de vloer cijfers liggen van plastic, alleen maar de cijfers 1, 2, 3 en 4. Het lijken wel koelkastmagneetjes. Wat zou je daarmee moeten doen?

Het is vast een sudoku', zegt Ieke, dus dan mag er in elke rij maar één keer een 1 staan, en ...'

Maar Pol is al begonnen met cijfermagneetjes op de deur te plakken. De sudoku is best lastig, dus het duurt even voordat Ieke en Pol hem afhebben.

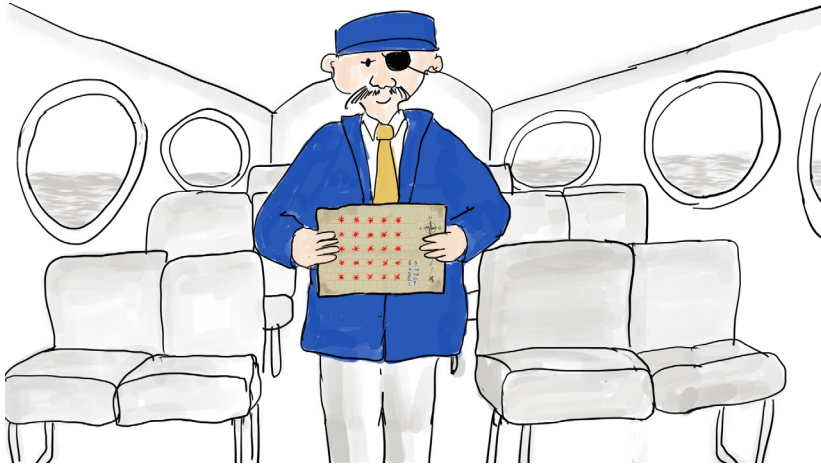
Kun jij de sudoku ook oplossen? Hij staat op het werkblad.

Het lukt. Ieke plakt het laatste cijfer op de deur en doet een stapje terug. Zou er nu iets gebeuren?

Ze horen hoe de deur open klikt. De conducteur staat voor hun neus met een schaal met broodjes.

'Ik dacht, jullie zullen wel honger hebben', zegt hij.

6. De schatkaart

De conducteur komt de coupe binnen. Hij heeft een ooglapje voor.

‘Willen jullie een schatkaart hebben?’, vraagt hij met een piratenstem.

Pol kijkt op de kaart die de conducteur hem laat zien, maar hij snapt er niets van.

‘Waar ligt de schat dan?’, vraagt hij.

‘Dat weet ik ook niet’, zegt de conducteur met zijn gewone stem. ‘Ik ben geen echte piraat. Je moet geloof ik, van de ene tegel naar de andere lopen, en dan naar links gaan, of juist naar rechts, of gewoon rechtdoor.’

‘Waar zijn die tegels dan?’, vraagt Pol.

‘Bij station Houtenpoot, denk ik. Maar ik denk dat jullie beter alvast kunnen gaan oefenen. Hebben jullie trouwens al een treinkaartje?’

‘We weten niet waar we dat kunnen kopen’, zegt Pol, ‘En we hebben eigenlijk ook geen geld.’

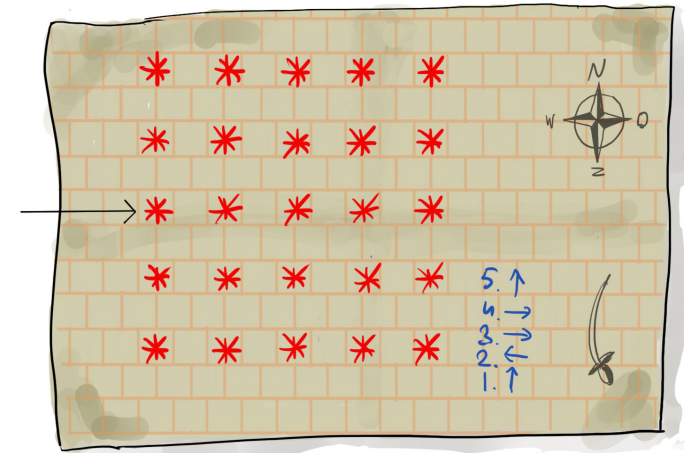
‘Kaartjes voor deze trein kun je niet kopen’, zegt de conducteur, ‘die moet je vinden.’

Ieke en Pol proberen te begrijpen wat er op de schatkaart staat.

‘Je moet eerst rechtdoor, denk ik’, zegt Ieke. ‘En dan naar links, en dan naar rechts en dan...’

‘Maar waar moet je beginnen?’, vraagt Pol.

‘Weet ik niet’, zegt Ieke, ‘Begin maar ergens, we gaan gewoon wat oefenen’

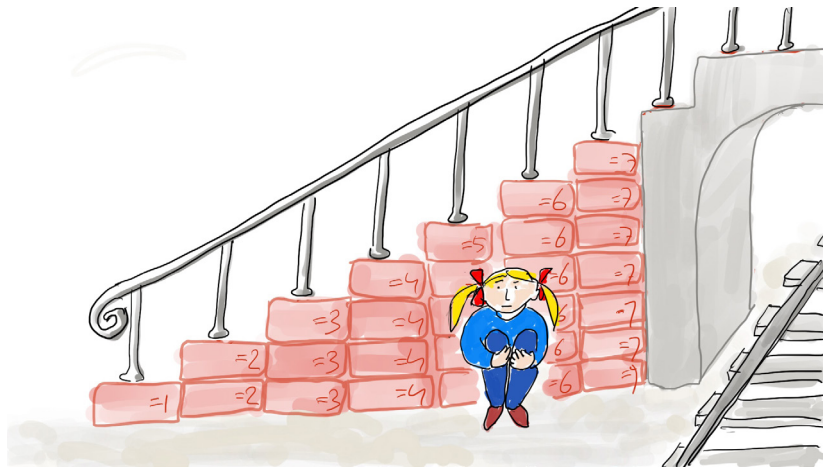

Als je begint op de tegel waar we een pijl bij hebben gezet, op welke tegel kom je dan uit? Je kunt het werkblad gebruiken.

7. Station Zomersom

'Het volgende station is Zomersom', zegt de conducteur. 'Leuke naam, Zomerzon', zegt Pol, 'Is het daar altijd mooi weer?'

'Nee, natuurlijk niet', bromt de conducteur, 'ZomerSOM zei ik, niet ZomerZON. Vroeger heette het Zomerzon, maar dat hebben ze veranderd. Sommen heb je elke dag.' Pol wil nog iets zeggen over vakantie en niet naar school hoeven, maar de trein is al gestopt. Vlak naast de trein, met haar rug tegen een grote stenen trap, zit een meisje te huilen. Ze heeft een krijtje in haar hand.

'Wilt u even op ons wachten?', zegt Pol tegen de conducteur. Hij springt uit de trein en loopt naar het meisje.

'Waarom huil je?', vraagt hij.

'Ik moet elke dag sommen maken van mijn vader', zegt het meisje, 'En ik hou niet van sommen maken. Kijk maar, de hele trap moet vol. En ik moet ze nog zelf bedenken ook.'

'We helpen je wel even', zeggen Ieke en Pol.

Ieke en Pol houden van rekenen, dus de sommen hebben ze zo bedacht. En net als ze het meisje gedag willen zeggen zien ze dat er bij hun trein een grote stapel blaadjes ligt. Op die blaadjes staan ook allemaal sommen, vast van andere kinderen die wilden helpen. Het meisje is heel blij. 'Dat is wel genoeg voor een maand', zegt ze.

Maak je ook een blad met sommen voor het meisje?

Gebruik het werkblad.

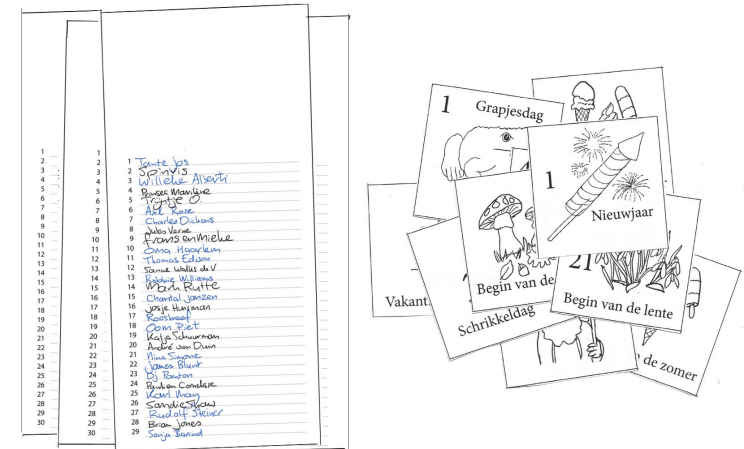
8. Station Alledagenfeest

De trein stopt op een stationnetje dat 'Station Alledagenfeest' heet. Er staan een paar huizen bij het station die versierd zijn met slingers en ballonnen. Op elk huis hangt een spandoek met 'Van harte gefeliciteerd'. Maar de mensen die ze zien kijken helemaal niet vrolijk. Op een bankje voor een van de huizen zit een oude meneer.

'Waarom heet het hier Alledagenfeest?' vraagt Pol.
 'Dat snap je toch wel?', zegt de meneer, 'Er is altijd wel iemand jarig.'
 'Maar er wonen hier vast niet genoeg mensen voor alle dagen van het jaar', zegt Pol.
 'Nee', zegt de meneer, 'maar ergens anders op de wereld is altijd wel iemand jarig, dat moet je ook vieren.'
 'Oh, leuk', zegt Ieke.
 'Nee hoor, heel saai', zegt de meneer, '365 dagen feest per jaar. Ik kan geen taart meer zien.'
 Even weten Ieke en Pol niet wat ze moeten zeggen.
 'Maar wij lusten wel taart, hoor', zegt Pol, 'Wie is er vandaag jarig?'
 Nu kijkt de meneer nog somberder.

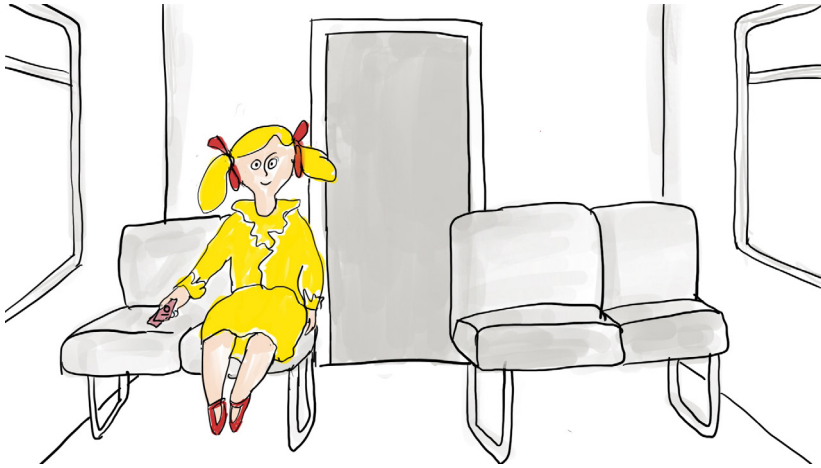
'Dat weet ik niet. Ik heb een verjaardagskalender, maar ik weet niet op welk blad ik moet kijken. De plaatjes met de namen van de maanden zijn er allemaal afgevallen.'

Op het werkblad staan de plaatjes. Schrijf er de maanden bij en leg ze op volgorde.

9. Station Speelveel

Als Ieke en Pol de trein weer in klimmen zit er een meisje op hun bank. Ze heeft een mooie jurk aan.

'Hai', zegt ze, 'gaan jullie ook naar het feest?'

'Welk feest?' zegt Ieke.

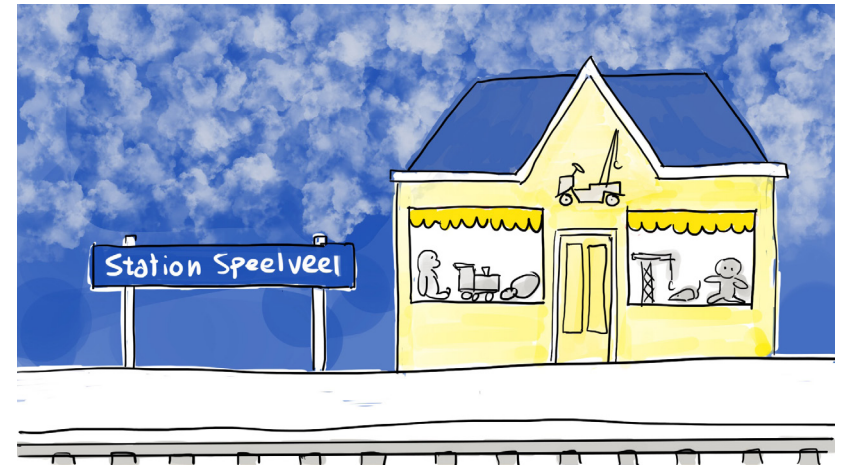
'Van de koning natuurlijk. Ik ga cadeautjes kopen. Hebben jullie ook geld gekregen?' Het meisje laat twee briefjes van 10 euro zien.

'Cadeautjes kopen voor de koning?' vraagt Ieke.

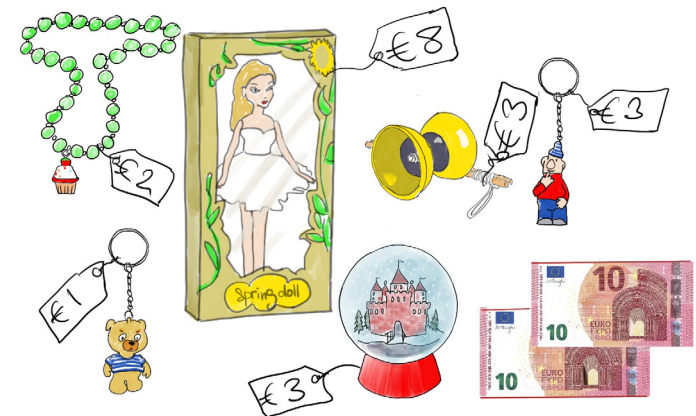
'Nee natuurlijk niet', zegt het meisje, 'de koning heeft toch alles al? Cadeautjes voor jezelf, omdat de koning jarig is.'

Ieke en Pol kijken elkaar aan. 20 euro is een boel geld, jammer dat zij geen geld hebben gekregen. Maar ja, zij wonen ook niet in dit land.

Terwijl de trein rijdt bedenken Ieke, Pol en het meisje wat je allemaal voor 20 euro kunt kopen.

Het volgende station is station Speelveel. Ieke en Pol snappen meteen waarom het zo heet, want naast het stationsgebouw staat een speelgoedwinkel. Het meisje vraagt of Ieke en Pol meegaan, cadeautjes uitzoeken. De winkel is van binnen heel mooi, maar ook wat ouderwets. Ze hebben geen lego. Het duurt wel een half uur voordat het meisje besloten heeft wat ze wil hebben. Ieke en Pol mogen ook een klein cadeautje uitzoeken. Ieke is heel trots, omdat ze al heeft uitgerekend wat ze moeten betalen.

‘Het kost precies 20 euro’, zegt Ieke tegen de winkelvrouw. Ze denkt dat de mevrouw wel blij zal zijn dat ze dat al voor haar uitgerekend heeft, maar de mevrouw kijkt sip.

‘Jullie doen flauw’, zegt ze. ‘Er komen al zo weinig klanten, en nu willen jullie alles in een keer kopen! Waarom kopen jullie niet eerst alleen die bal?’

Het duurt even voordat de kinderen begrijpen wat de mevrouw bedoelt, maar dan doen ze het maar op haar manier. Eerst koopt het meisje de pop en ze betaalt met een briefje van 10 euro. Ze krijgt 2 euro terug. Daarna koopt Ieke de diablo. Ze krijgen weer geld terug. Dan koopt Pol de sleutelhanger van Buurman en Buurman en daarna, stuk voor stuk, koopt het meisje haar andere cadeautjes.

‘Op mijn manier is het veel handiger’, zegt Ieke, ‘Nu moet je steeds wisselen.’

‘Dat klopt’, zegt de winkelvrouw, ‘Maar wisselen is toch leuk?’

Op het werkblad staan de kaartjes en de regels van het winkelspel. Wat zou jij willen kopen in de speelgoedwinkel?

‘Gaan jullie nu mee naar het feest van de koning?’, vraagt het meisje. ‘Het is in deze stad.’

‘Ja’, zegt Pol meteen.

‘Nee’, zegt Ieke bijna tegelijkertijd.

Pol kijkt Ieke verbaasd aan. ‘Een feest is toch leuk?’

‘Ik wil weer in de trein’, zegt Ieke, ‘Ik wil naar huis. En we hebben zelf ook een koning.’

10. Station Houtenpoot

De trein rijdt tussen de bergen.

‘Het lijkt wel Zwitserland’, zegt Ieke.

‘Of Tibet’, zegt Pol.

‘Daar hebben ze geen treinen’, zegt Ieke, ‘daar moet je lopen’.

De trein gaat langzamer rijden en stopt dan. Ieke en Pol zien geen huizen, ze zien zelfs geen station. Er is alleen een perron met een bord waarop Station Houtenpoot staat. Zouden ze hier de schat moeten zoeken?

Als ze de trein uit stappen zien ze dat er verderop toch één huis staat. Ze lopen er naar toe. Naast het huis staat een vlaggenmast met een piratenvlag. Boven de deur staat in grote letters: Museum Houtenpoot.

Op een bordje staat: Hier woonde de beroemde piraat Houtenpoot na zijn pensioen. Hij werd 99 jaar. Museum gesloten op zondag, vrijdag, maandag, zaterdag, woensdag, dinsdag en donderdag.

‘Wanneer zou het museum dan wel open zijn?’ vraagt Ieke. Maar Pol hoort het al niet meer want die staat verderop bij het tuinhok.

‘Hier is het!’, roept hij.

Dat klopt. Midden in de tuin ligt een terras van roze tegels en op sommige tegels staat een ster.
'Op die tegel daar staat iets geschreven', zegt Ieke.
Ze lopen erheen. 'Ieke en Pol' staat er met wit stoepkrijt.
Daar moeten ze vast beginnen.

Met de kaart erbij hebben Ieke en Pol de plek waar de schat zou moeten liggen al gauw gevonden. Maar wat nu? Zou de schat onder die tegel liggen? Ze hebben geen schep om te gaan graven!

Pol gaat op zijn knieën zitten en onderzoekt de tegel heel precies. In de gleuf ernaast ziet hij een stukje papier. Hij trekt er heel voorzichtig aan, het blijkt de bovenkant te zijn van een kartonnen kaartje.

'Laat zien', roept Ieke.

Op het kaartje staat een plaatje van een trein, met daaronder:

Kaartje naar huis. Geldig voor twee kinderen onder de 10 jaar.

'Dat is voor ons', zegt Ieke, 'Dat is de schat!'

11. Naar huis

Ieke en Pol hollen terug naar de trein. De conducteur staat al op hen te wachten.

'Hier is ons kaartje', zegt Pol.

'Ah, eindelijk', zegt de conducteur, 'Jullie weten toch dat reizen zonder kaartje verboden is? Stap maar gauw in.'

Ze horen hoe de conducteur op zijn fluitje blaast en de trein zet zich in beweging. Ieke en Pol gaan aan het raam

zitten, want ze willen de bergen zien, maar al heel gauw rijdt de trein een tunnel in.

Gelukkig gaat er een lampje aan in hun coupé.

De rit door de tunnel duurt lang, heel lang.

'Ik wist niet dat zulke lange tunnels bestonden' zegt Ieke.

'Jawel hoor', zegt Pol, 'Er is een tunnel die helemaal van Engeland naar Frankrijk gaat.'

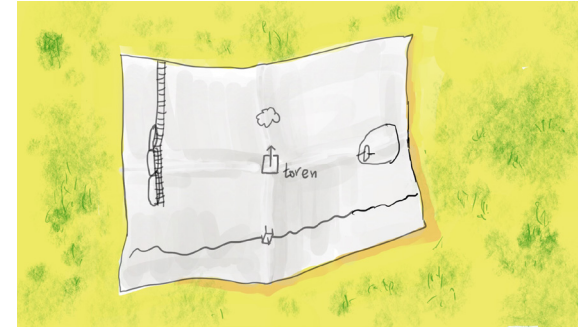
'Ik wil niet naar Frankrijk', zegt Ieke.

Opeens rijdt de trein de tunnel uit en hij gaat meteen langzamer rijden. Buiten zien ze geen bergen meer, maar weilanden met koeien. De trein rijdt een dorpje binnen dat wel een beetje lijkt op het dorpje van Ieke en Pol. 'Zie je dat Pol', roept Ieke, 'Het is ons dorp'. De trein stopt en Ieke en Pol springen er uit. Achter hen komt de trein meteen weer in beweging, maar nu rijdt hij de andere kant op, terug. De conducteur hangt uit een open raampje en hij zwaait. Ieke en Pol zwaaien terug. 'We gaan naar huis', zegt Ieke.

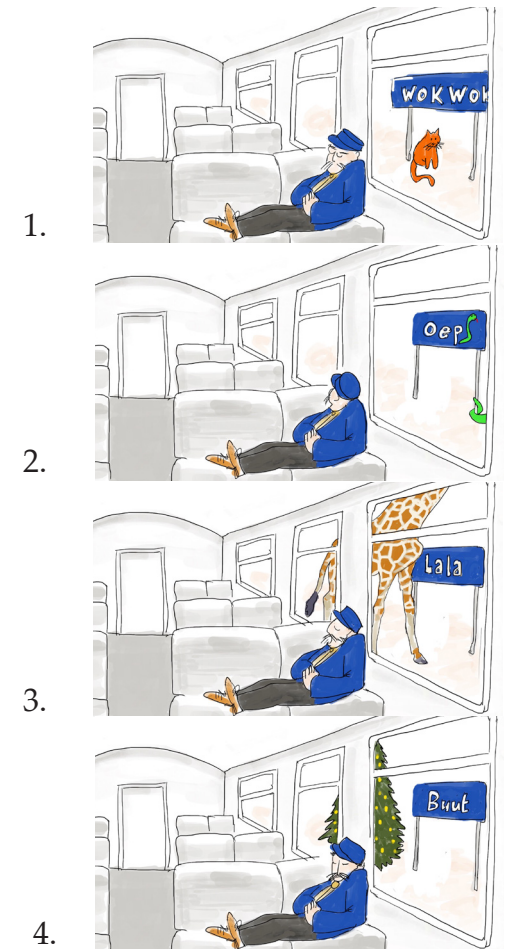

Oplossingen

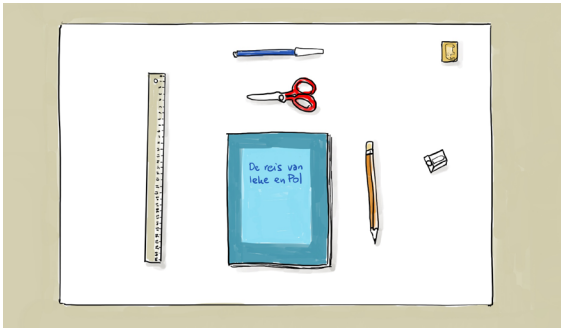
2. De uitkijktoren

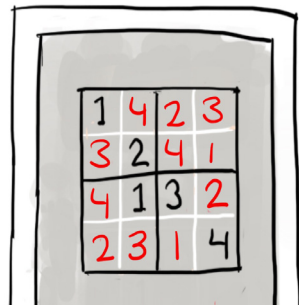
3. De conducteur

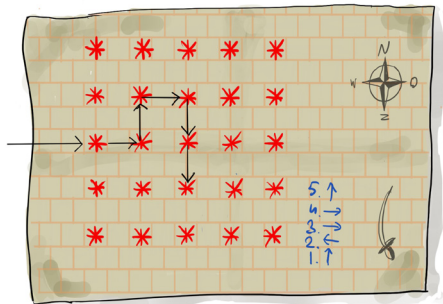
4. Een strenge juf

5. Een broodje kaas

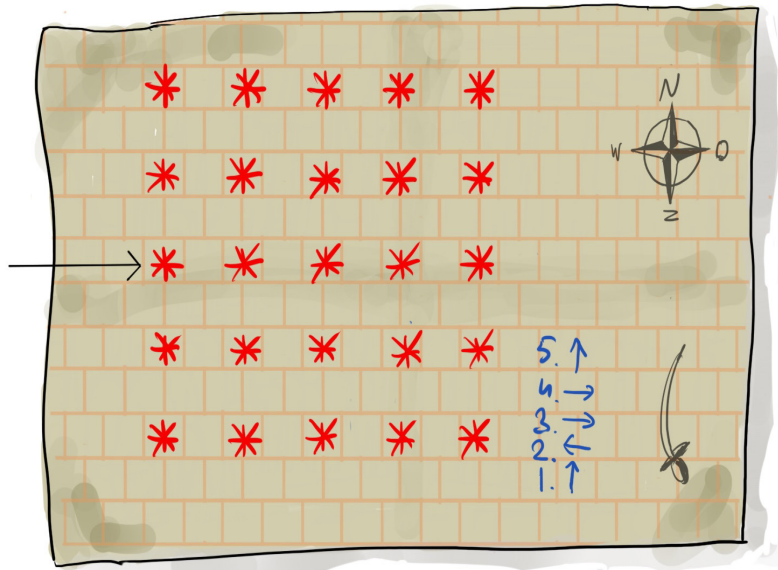
6. De schatkaart

8. Station Alledagenfeest

januari 1 Nieuwjaar	februari 29 ? Schrikkeldag	maart 21 Begin van de lente
1 Grapjesdag april 	5 mei Bevrijdingsdag	juni 21 Begin van de zomer
juli Vakantie	augustus (Bijna) weer naar school	september 21 Begin van de herfst
4 Dierendag oktober 	november 11 Sint Maarten	5 december

6. De schatkaart

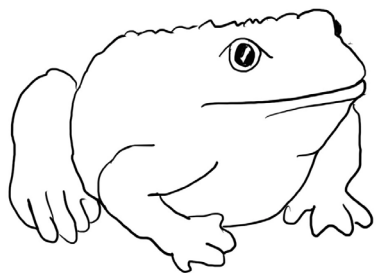
5. De puzzel op de deur

1			
	2		
	1	3	
			4

7. De sommen van station Zomersom

								=
							=	=
				= 5		=	=	=
			= 4	= 5		=	=	=
		= 3	= 4	= 5		=	=	=
	= 2	= 3	= 4	= 5		=	=	=
= 1	= 2	= 3	= 4	= 5		=	=	=

1 Grapjesdag

21

Begin van de lente

5

Bevrijdingsdag

5

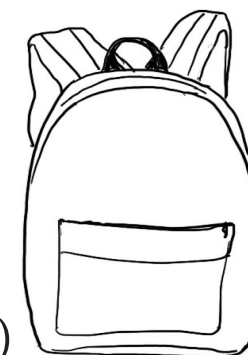
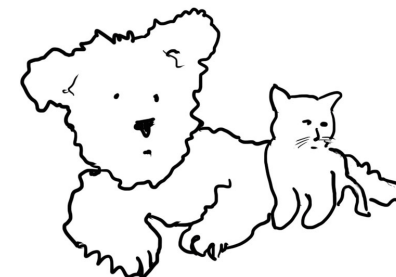
29 ?

Schrikkedag

4 Dierendag

Vakantie

(Bijna)
weer naar school

1

Nieuwjaar

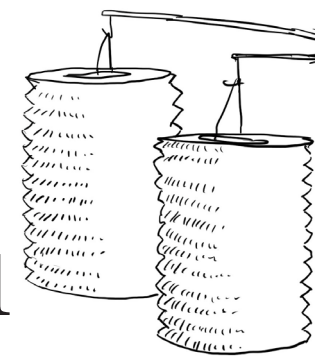
21

Begin van de zomer

11

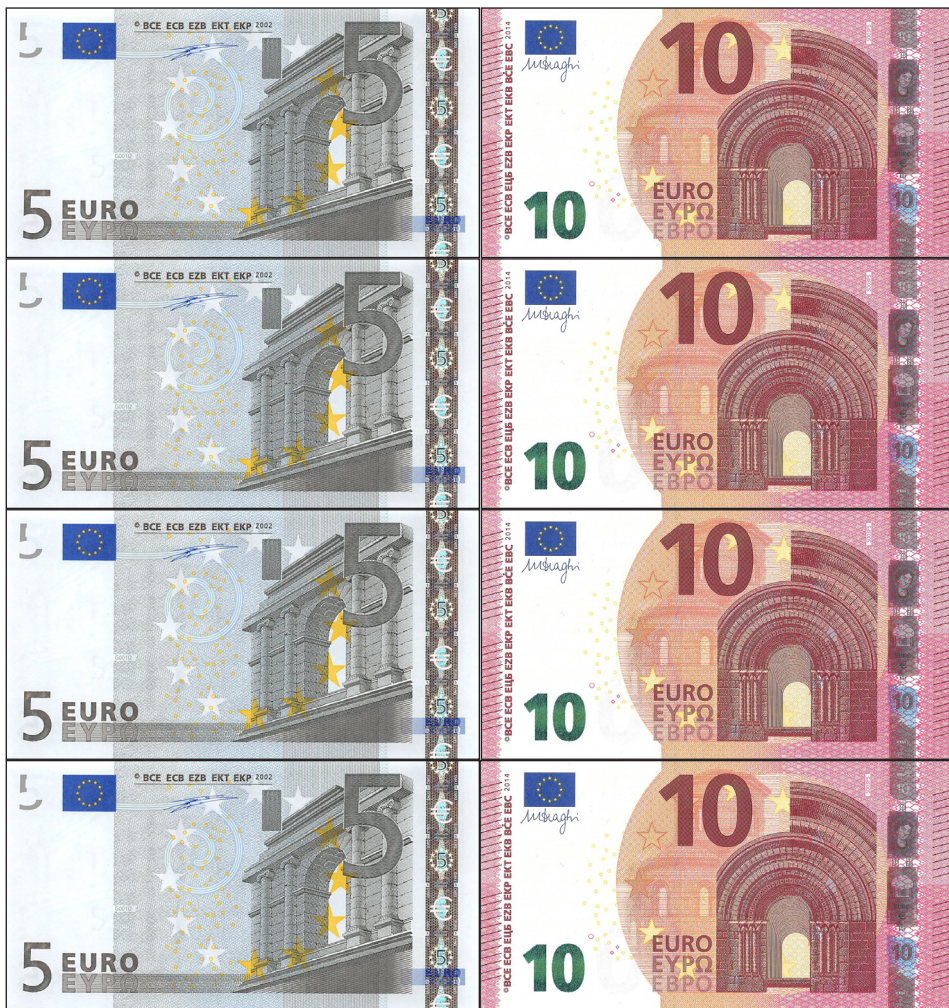
Sint Maarten

21

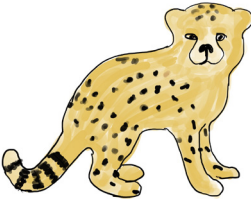

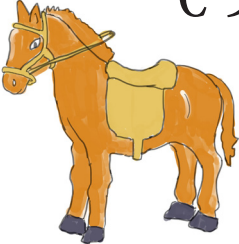
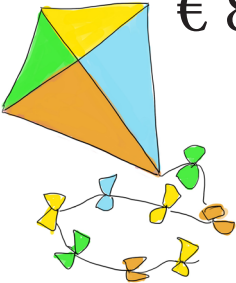

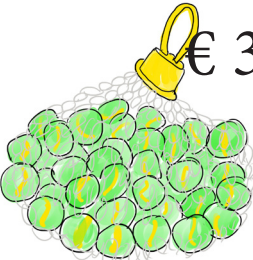

Begin van de herfst

Spelregels Winkelspel

- Leg de speelgoedkaartjes op een stapel.
- Sorteert het geld in nette stapeltjes.
- Als je het spel speelt met zijn vieren is een van jullie de winkelier. De winkelier zorgt voor de speelgoedkaartjes en geeft geld terug.
- Als je speelt met drie of twee spelers zorg je samen voor de kaartjes en het geld.
- Elke speler neemt €20 uit de kas. Je mag zelf kiezen welke briefjes en munten je wilt hebben.
- Om de beurt mag je iets kopen. Kies een kaartje uit de stapel en betaal de prijs. Zeg hardop wat je betaalt en wat je terugkrijgt.
- Het spel stopt als iedereen zijn geld heeft uitgegeven.
- Controleer of het wisselen goed is gegaan. Tel op wat het speelgoed heeft gekost. Samen moet dat €20 zijn.

 <p>€ 1</p>	 <p>€ 6</p>	 <p>€ 5</p>
 <p>€ 3</p>	 <p>€ 9</p>	 <p>€ 8</p>
 <p>€ 3</p>	 <p>€ 3</p>	 <p>€ 1</p>
 <p>€ 3</p>	 <p>€ 3</p>	 <p>€ 7</p>

 <p>€ 3</p>	 <p>€ 1</p>	 <p>€ 9</p>
 <p>€ 2</p>	 <p>€ 3</p>	 <p>€ 6</p>
 <p>€ 8</p>	 <p>€ 5</p>	 <p>€ 7</p>
 <p>€ 1</p>	 <p>€ 3</p>	 <p>€ 3</p>